

или разхождали или цвѣтіе брали, което е Ружица всякоги съ зрадовствіе правила.

Но по край сичко туй, никоги нее Ружица запѣвала; защото е всякоги за баща си мислила. Много пѣти не ся знаело гдѣ е, нѣ после дълго търсеніе, намѣрвали бы я въ гората или въ нѣкожъ пещера, дѣто ся е тя съ сълзы на очытѣ Богу молила за избавленіето на баща си.

Единъ день бѣха сѣднали на обѣдъ заедно, и разговаряли ся върху освобожденіето на добрия Милорада изъ робство. Малкыята обѣдъ бързо ся свърши, и само е още единъ чапакъ пѣленъ съ гѣбы сѣдялъ на масата. Радивой беше тия гѣбы най повѣче заради Ружица набралъ, защото ги е тя твърдѣ обичяла. Ъдите, ѣдите господжице, каза той, защото ные ги твърдѣ не обычае, а богатытѣ хора твърдѣ ги обичатъ. Азъ съмъ ги до дѣто е вашата блаженопочивша майка жива била, много пѣти въ вашъ дворъ носилъ; защото гѣбытѣ нигдѣ тѣй не раждатъ, спорѣдъ както въ този предѣлъ. Оизи другыжътъ угляръ [кюморджія] въ Кленоградската гора, проваждаше ги съ дѣцата си въ Кленоградъ, освѣнъ туй едно негово момиче бѣше слугиня при кануджіята; нѣ жена му, за която казватъ да е правый змѣй, испѣдила е предъ нѣколко дны, и сега нѣма никого, който да имъ носе гѣбы.

Ружица която е примасата седѣла и слушала, стана тутакси и радостно рече: »Азъ ще ся облечѣмъ като кюморджійско момиче, ще носе гѣ-